

ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΗΠΕΙΡΟΥ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ

Έν Ἑλλάδι . . . Δρ. 8
Έν τῷ Ἐξωτερικῷ . . . Φρ. Δρ. 10

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΝ

Πᾶσα αἴτησις ἀπευσθύνεται :
Διεύθυνσιν **Φωνῆς τῆς Ἡπείρου**
Ἀθήναις

ΕΤΟΣ ΕΒΔΟΜΟΝ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

γίνονται δεκταὶ ἀπὸ 15 τρέχοντος Μαρτίου 1899
μέχρι 15 Σεπτεμβρίου 1899 καὶ ἀπείλουν οἱ αἰτοῦν-
τες νὰ ἐγγραφῶσι συνδρομηταὶ νὰ ἀποστέλλωσι καὶ
τὴν συνδρομὴν διὰ τὸ χρονικὸν τοῦτο διάστημα. Ἄλ-
λως δὲν θὰ λαμβάνηται ὑπ' ὄψιν ἡ αἴτησις των.
Ἡ «Φωνὴ τῆς Ἡπείρου» εἶνε τὸ μόνον Ἡπειρω-
τικὸν ὄργανον τὸ ὁποῖον ἀπὸ ἐπταετίας συνηγορεῖ
ὑπὲρ τῶν Ἡπειρωτικῶν ζητημάτων καὶ ὑπὲρ τῶν ἀ-
πανταχοῦ διεσπαρμένων Ἡπειρωτῶν.

ΕΚ ΖΑΓΟΡΙΟΥ

14 Ἰουνίου 1899

Ἐάν ποτε εἰσῆρχετο εἰς τὸν νοῦν ἰδιοτρόπου
τινος μέλους τοῦ συνεδρίου τῆς Χάγης νὰ ἐπι-
σκεφθῇ τὴν Ἡπειρον, ὅποια τῶρα εἶνε, ἤθελε
πεισθῇ ὁ φιλήσυχος καὶ εἰρηνικὸς σύνδεσμος, ὅτι
τότε μόνον δύναται νὰ ἐξηραλισθῇ ἡ εἰρήνη,
ὁπότεν οἱ λαοὶ δὲν ὑποφέρουν οὐδὲ καθίστα-
ται προβληματικὴ ἡ περαιτέρω ἐν τῷ βίῳ ὑ-
πάρξεις αὐτῶν. Ἀλλ' ὡς φαίνεται καὶ δυστυ-
χῶς εἶνε ἀληθές, τὸ συμφέρον κατέπνιξε πᾶν
αἶσθημα φιλάνθρωπον μεταξὺ τῶν πεπολιτι-
σμένων ἐθνῶν, πολὺ ὀλίγον μεριμνῶντων ἐν
δυστυχῇ ἀνθρώπινα ὄντα ὑποφέρωσι. Τὴν πρὸς
τοὺς δυναστευομένους λαοὺς ὠμότητα ἀπετύ-
πωσε διὰ μιᾶς κυνικῆς φράσεως ὁ ἀποθανὼν χαι-
ρέκακος Βίσμαρκ, ὅτι δὲν πρέπει νὰ θυσιασθῶσι
τὰ ὁσπ' ἐνὶ Πομερανῶν χάριν τῶν ραγιάδων
τοῦ Σουλτάνου. Ἀλλ' ἐνῷ ὁ τελευταῖος δι-
πλωμάτης ὑπὸ τοιούτων μισαρέτων ἀρχῶν ἐνε-
φορεῖτο καὶ ἄλλοι ἐπιζῶντες μισέλληδες ταῦτά
ἐπίσης πρεσβεύουσιν, ἐμερίμνησε ποτε σοβαρῶς
ἡ ἐλευθερία Ἑλλὰς περὶ τῆς τύχης τοῦ υποδοῦ-
λου Ἑλληνισμοῦ; Ἡ ἀπὸ τῆς ἰδρύσεως τοῦ
ἐλευθεροῦ βασιλείου ἱστορία καὶ ἡ σύγχρονος
μωρὰ δρᾶσις τῶν ἐν Ἑλλάδι πολιτευομένων,
ἐξαίρεσει τοῦ προφύως ἀφ' ἡμῶν μεταστάντος
ἀλγισμονήτου Τρικούπη, ἀποδεικνύουσιν ἡμῖν τοῦ-
ναντίον.

Ἡ Ἡπειρος δὲν εἶνε πλέον Ἡπειρος, εἶνε
σκελετός, τοῦ ὁποῦ ἐντὶς ὀλίγου θὰ καταρ-
ρεῦσιν καὶ τὰ τελευταῖα ὁσπ'. Συντελεῖ δὲ
εἰς τοῦτο ἡ κατάστασις, συνέπεια τῆς ὁποίας
εἶνε ἡ ὀκνη πανώλους λυμαινομένη τὴν χώραν
ληστεία, ἥτις ἀθροῦστος ἐξακολουθεῖ τὸ κατα-
στρεπτικὸν ἔργον αὐτῆς πρὸ τῶν ὁμμάτων τῶν
στρατιωτικῶν ἀρχῶν.

Οἱ ἐν Ζαγορίῳ ζῶντες κλειόμεθα ἐν ταῖς οἰ-
κίαις ἡμῶν πρὸ τῆς δόσεως τοῦ ἡλίου, στερού-
μεθα δὲ οἱ πλεῖστοι ὀπλοῦ τινὸς πρὸς υπέρσπι-
σιν. Ἡ μετὰ τῆς πρωτευούσης συγκοινωνία εἶνε
σχεδὸν διακεκομμένη, διότι τίς τολμᾷ νὰ ἐκτεθῇ
καθ' ὁδὸν εἰς τὴν διάκρισιν τῶν ἀπανταχοῦ πα-
ρισταμένων ληστῶν; Μετὰ τοὺς ἐν Λαϊτση
ληστρικοὺς ἄθλους, ἤλθεν ἡ σειρά τῆς Δραγῆς,
ὅπου ἀφρέθησαν 60 λίραι καὶ πάντα τὰ ἐν τῇ
οἰκίᾳ κοσμήματα καὶ ἐνδύματα τῆς Γιαννακού-
λενας Παπαστύλου δύο δὲ ἡμέρας βραδύτερον ἡ
αὐτὴ συμμορία μεταβάσας εἰς Δόλιαν ἤχημα-
λώτισεν 7 γυναῖκας, ἐξ ὧν ἀπέλυσε βραδύτερον
τὰς τέσσαρας, κρατεῖ δὲ τὰς λοιπὰς, μεταξὺ
τῶν ὁποίων εὐρίσκεται ἡ χήρα Χριστιάδου, ἀ-
δελφὴ τοῦ Κ. Ἀδαμίδου, πρὸς ἀπελευθέρωσιν
τῆς ὁποίας ζητοῦσι 300 λίρας ὡς λύτρα. Ἐνῷ
δὲ διεπράττοντο ταῦτα ἐν Δόλιαν, ὁ στρατός
ὑπὸ τὸν Κρητικὸν μπίμπασιν εὐρίσκειτο 1)2

ὥραν μακρὰν τῆς σκηνῆς ταύτης ἐν Δραγῇ.
Πῶς ἐξηγῶνται ὅλα αὐτά; Τῇ ἐπομένῃ ἀπό-
σπασμα τῆς συμμορίας συνέλαβε τοὺς ἀπὸ Γρε-
βενίτη εἰς Ἰωάννινα μεταβαίνοντας, ἀφαίρεσαν
λύρας 70. Μετὰ δύο ἡμέρας συνελήφθη εἰς τὰ
Ριζιανὰ καὶ ὁ ἐκ Δικιοθετοῦ Σπαθᾶνης ἀπὸ
τοῦ ὁποῦ ἀφῆρσαν ἀρκετὰ χρήματα καὶ ἐπειτα
τὸν ἐξυλοκόπησαν.

Ἐξητήσαμεν πολλάκις οἱ ἐν Ζαγορίῳ χωρο-
φύλακες ἐξ Ἰωαννίνων πρὸς φρούρησιν, ἀλλ'
ἀπεπέμθημεν ἐξυβρισθέντες.

Ἡ Ρωσσία, ἡ μόνη Δύναμις ἥτις φροντίζει
περὶ τῆς τύχης τῶν ἐν Τουρκίᾳ ἀναξιοπαθόντων
χριστιανῶν, νέα δείγματα φιλάνθρωπίας ἐδει-
ξεν ἤδη ἀποστείλασα εἰς τὸν ἐν Ἰωαννίνοις προ-
ξενὸν αὐτῆς ἀρκετὰ χρηματικὰ ποσά, διὰ τῶν
ὁποίων ἡγοράσθησαν ἄλευρα καὶ ἐνδύματα δια-
νεμηθέντα εἰς πλείστους λιμώττοντας καὶ γυ-
μνοὺς χωρικοὺς τῆς Ἡπείρου.

Ὁ μητροπολίτης Βελλᾶς κ. Βασίλειος μα-
θὼν ὅτι ἡ Μεγάλη Ἐκκλησία διώρισε ἐξαρχὸν
τὸν μητροπολίτην Ἰωαννίνων κ. Γρηγόριον
ὅπως μεταβῇ εἰς Κόνιτσα καὶ ἐξετάσῃ τὰ παρά-
πονα τῆς ἐπαρχίας, χωρὶς νὰ ἀναμείνῃ τὴν ἐ-
κείσε μετάδασιν τοῦ Γρηγορίου, μετέβη, ὡς ἐ-
γράφομεν καὶ εἰς τὸ προηγούμενον φύλλον, ὁ
ἴδιος εἰς Ἰωάννινα, ὅπου φαίνεται συνεβού-
λευσεν αὐτὸν ὁ Γρηγόριος νὰ ὑποβάλῃ τὴν πα-
ραίτησιν του ἀπὸ τῆς μητροπολιτικῆς ἐδρας καὶ
αὐτὸς μὲν ἐφησυχάζῃ γέρον ἤδη, ἡ δὲ ἐπαρχία
δυνήθῃ νὰ ἀποκτήσῃ πραγματικὸν ἀρχιερέα. Ὀν-
τως ὁ Βασίλειος ὑπέβαλε τηλεγραφικῶς εἰς τὰ
πατριαρχεῖα τὴν παραίτησιν του, ἥτις καὶ ἐγέ-
νετο δεκτὴ. Πρόκειται νῦν νὰ διορισθῇ ὁ νέος
μητροπολίτης.

Ἡ ἀπόλυσις τῶν ἐν Ζαγορίῳ αἰχμαλώ-
των δὲν κατωρθώθη, διότι ἡ κυβέρνησις διέταξε
τὴν αὐστηράν καταδίωξιν τῶν ληστῶν καὶ ἐνεκα
τοῦτου οὐδεὶς τολμᾷ νὰ προβῇ εἰς διαπραγμα-
τεύσεις φοβούμενος μετέπειτα τὴν ἐκ μέρους τῆς
Κυβερνήσεως καταδίωξιν.

ΕΞ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

18 Ἰουνίου 1899

Μετὰ λύπης βλέπομεν ὑπό τινος δημοσιευο-
μένης ὅλως ἀδεσπότου καὶ ἀνεξελέγκτου εἰδή-
σεως τοῦ Βελαετιῦ μας περὶ τῆς δέθεν ἀμελείας
τοῦ ἀξιολόγου μας Γενικοῦ Διοικητοῦ Ὁσμάν
Πασᾶ εἰς τὴν καταδίωξιν τῆς ληστείας καὶ ἀ-
νοχῆς τοῦ δέθεν εἰς τὰς παντοειδῆς καταπύ-
σεις τῶν Χριστιανῶν ὑπὸ τῶν κατωτέρων ὀργά-
νων. Ἐπειδὴ δὲ τὰ μὴ ἀκριβῶς γραφόμενα δὲν
ἐξυπηρετοῦσι κανένα σκοπὸν οὔτε βελτιοῦσι τὴν
κατάστασιν τῶν κατοίκων, θεωρῶ καθήκον νὰ
διαφωτίσω ὑμᾶς ἐπὶ τινων ζητημάτων διότι οὐ-
δεὶς ἐν Ἡπείρῳ δύναται ν' ἀρνηθῇ ὅτι ἡ Α. Ε.
ὁ γενικὸς ἡμῶν Διοικητής, στρατηγὸς Ὁσμάν
Πασᾶς, ἀφ' ἧς ἀνέλαβε τὴν διοίκησιν τῆς νο-
μαρχίας ἐνεκαίνισεν ὅλως νέον πρόγραμμα δια-
χειρήσεως ἀφιλοπροσώπου καὶ πολὺ διαφορετι-
κῆς τῆς τοῦ προκατόχου του.

Ἐσπευσεν αὐτοπροσώπως εἰς ὅλας τὰς ἐσπᾶς
τῶν Χριστιανῶν καὶ δὲν ἔλειψε νὰ τοὺς ἐνθαρ-
ρύνῃ εἰς χαλεποὺς καιροὺς καὶ τοῖς ἐγγυηθῇ τὴν
ἀσφάλειάν των ἀπονέμων ἀφειδῶς τὴν προστα-
σίαν του. Ὁ ὑπὸ προκατόχων διοικητῶν κατα-

διωχθεὶς καὶ ἐξαφανισθεὶς μητροπολίτης Ἰωαν-
νίνων παρουσιάσθη καὶ πάλιν ὡς ἐθνάρχης, παν-
τοιοτρόπως ὑποστηριζόμενος εἰς τὴν διακανόνι-
σιν τῶν κοινοτικῶν τοῦ ὑποθέσεων εὐρῶν παρὰ
τῇ Α. Ε. ἀληθῇ συνεργάτῃ.

Ἀπήλλαξεν ἀμέσως τὴν πόλιν τῶν Ἰωαν-
νίνων τοῦ Κούρτου διευθυντοῦ τῆς ἀστυνομίας
Νουρῇ Ἐφένδῃ, ὅστις σωρηδὸν ὑπέβαλε μηνύσεις
κατὰ διαφόρων πιστῶν ὑπηκόων καὶ ἀθῶων καὶ
δὲν ἐσέβετο οὐδὲ τὰ ὑψηλὰ πρόσωπα τῶν προξέ-
νων τῶν φίλων Δυνάμεων.

Ἐξεδίωξεν ἐπίσης τὸν ἀντισταγγελέα τῶν
πρωτοδικῶν Ἰχσὴν ἐφένδῃ, ὅστις εἶχε κατα-
στῇ ἀληθὲς μαστιγὴ τοῦ τόπου.

Εἰς τὸ φύλλον τῆς 4 Ἰουνίου ἐ. ἐ. ἀριθ.
334 κατηγορεῖται δι' ἀγχαρείας, ἐν ᾧ τὰ ὅπλα
Μιούζερ ἀποβιβασθέντα ἐν Πρεβέζῃ μετεφέρθη-
σαν διὰ στρατιωτικῶν ὑποζυγίων εἰς τὰς ὑπα-
διοικήσεις καὶ Βιτώλια, μέρος δὲ δι' ἀγωγιατῶν
Βλάχων, οἵτινες ἐπροθυμοποιήθησαν εὐχαρίστως
νὰ τὸ πράξωσι, διότι ἐπρόκειτο νὰ μεταδώσιν
εἰς τὰς ἀλυὰς Δυρραχίου πρὸς μεταφορὰν ἄλα-
τος, ἡ δὲ Α. Ε. ὁ γενικὸς Διοικητὴς Ὁσμάν
Πασᾶς τοῖς προκατέβαλε τὸ ἀγώγιον ὅπως οὐ-
δεὶς ἔμπορος μέχρι τοῦδε τὸ κάμνει πρὸ τῆς
σῶας μεταφορᾶς τῶν ἐμπορευμάτων του.

Ποῖος τροφοδότης δύναται νὰ παρουσιάσῃ ἀ-
πόδειξιν ἀνεξόφλητον;

Μόνον ὁ γενικὸς διοικητὴς Ὁσμάν Πασᾶς εἶ-
χε τὴν δύναμιν νὰ ὑποβάλλῃ ἐν Κωνσταντινου-
πόλει ἀντιρρήσεις περὶ τῆς μὴ ἀποστολῆς χρη-
μάτων εἰς Κωνσταντινούπολιν πρὶν ἢ ἐξοφλη-
θῶσιν οἱ δονεῖσται τοῦ Δημοσίου.

Ἀλλεπάλληλαι διαταγαὶ περὶ τῆς εἰσπρά-
ξεως τῆς δεκάτης τοῦ παρελθόντος ἔτους! ἀλλ'
ὑπὸ ἰδίαν του εὐθύνην καὶ θυσίαν ἐπέτρεψεν, ἵνα
συμφηρισθῇ ἡ δεκάτη εἰς τὰς ἀπαιτήσεις τῶν
δανειστών.

Οὐδὲν ποτε τὴν Α. Ε. ὅτε δὲ οἱ Κωνσταν-
τινουπόλει ὑπουργοὶ μὴ ἐθισμένοι εἰς γλώσσαν
τιμίον καὶ ἀφοσιωμένοι ὑπαλλήλου δ' ἐβίβασαν
ἀσυνήθεις πρὸς τὸν ὄντως ἐντιμὸν χαρακτήρα
τοῦ ὀδηγίας δὲν εἰδίστασαν αὐθωρεῖ νὰ ὑποβάλ-
λῃ παρησίᾳ τὴν παραίτησιν του, ἥτις βεβαίως
δὲν ἐγένετο ἀποδεκτὴ.

Χαρακτὴς ἀξιοπρεπῆς καὶ εὐγενῆς καὶ τέλειος
στρατιωτικὸς ἀπέχει πάσης μικροραδιοεργίας.

Προσκαλοῦνται οἱ ἐκ Κονίστης καὶ Παραμυ-
θίης ἱατροὶ Πρίγκος καὶ Παναγιωτίδης διὰ μυ-
σαρῶν ὁμογενῶν κατηγορίας καὶ ἀμέσως ἀπέρ-
χονται εἰς τὰ ἴδια ἀποδεικνύοντες τὴν ἀθωότητάς
των καὶ εὐλογοῦντες τὸν Ἰψίστον διότι ἡζήθη-
σαν δικαιοσύνης παρ' ὄντως ἀληθοῦς καὶ δικαίου
Ἰσθμίου, ἐνῷ ἐὰν ἐτύγχανεν ἄλλος διοικη-
τὴς τίς οἶδε τί θὰ ὑπέφερον, ἀπὸ φυλακῆς
καὶ ρουσφέτια ἐνθυμείσθε δὲ τί ἐτράβηξαν οἱ
Παπυγίνοι πρὸ τινων ἐτῶν ἕως ὅτου ἀπαλλα-
γῶσιν ἀνυποστάτου κατηγορίας.

Ἐπίσης κατ' αὐτὰς ὁ ἐγκρίτος πολίτης Α.
Γεωργίτης οὗς τὰς ἀπαιτούμενας ἐξηγήσεις,
ὅτι οὐδέποτε πορημέλησε τὸ καθήκον του, τοῦ
πιστοῦ ὑπάρχου καὶ χωρὶς νὰ καταχρασθῇ τοῦ
ἐθνισμοῦ τοῦ ἀποχωρίζεται τοῦ προσώπου τῆς
Α. Ε. ὡς φίλος καὶ περὶ πολλοῦ ποιεῖται τῆς
εὐνοικῆς του ἀκροάσεως. Ταιουτοτρόπως δὲ ἀφ'
ἐνός μὲν ἀπεδείχθησαν ἀνυπόστατοι αἱ κατηγο-
ρίαι φαύλων προσώπων, ἀφ' ἑτέρου δὲ ἡ εὐθύ-
της καὶ δικαιοσύνης τοῦ διοικητοῦ.

Πᾶς ὁ ἐναντὶα φρονῶν καὶ καταφερόμενος τοῦ

ἴδωμεν πολλὰ τὰ ἔκτροπα ἐν τῷ πολέμῳ.
 ἴδωμεν ἀνιστοιμασίαν ριψοσύνην, λαλοῦσαν
 αἰσχρὴν τὰς ἐπιστολὰς. ἴδωμεν ἀξιοματι-
 σὶς πολεμῆσαντας καὶ δι' ἐπιστρωμῶν ἐκθέσεων
 διαβόμενους καὶ ἐὰν αὐτὰ αἰσχρὴ ἀποστα-
 λένους ἐκ τοῦ στρατοῦ. ἴδωμεν τὴν ἀνίμω-
 ν τοῦ Ἑλληνισμοῦ. ἴδωμεν τὴν ἀκρίβειαν τῆς
 τοῦρᾶς. ἴδωμεν παντὶν ἐρετίαν, ἀλλ' ἡ ἔλπις
 ἀπέπτη. ἠπλῆσεν ὅτι ἡ ἰδέα ἀν' ἐξέλιπε
 τὸ ἀγων δεῦν ἐπ' ἀνάθη.

Ἄλλ' ὅταν εἶδον, κύριοι, ἀνάπνρον στρατιώ-
την ἀπολέσαντα ἐν τῷ πολέμῳ τὴν δεξιὰν κνή-
μην, ἐγκαταλειμμένον ὑπὸ τοῦ Κράτους καὶ
ἐπιτιοῦντα τὸν ἄρτον, αὐτὸν τὸν πρόμαχον τῆς
ἐθνικῆς τιμῆς καὶ ἐλευθερίας, ἐνόμισα ὅτι βλέπω
αὐτὴν τὴν Πικρίδα ἀνάπνρον καὶ ἄπελπις ἐκ
τῆς ἀγνωμοσύνης τῶν ἐκφύλων εἶπον: ὁ ἀγὼν
ἐπεράνθη.

Καὶ βλέπω ἤδη τοὺς κατοίκους τῆς Καμα-
ρίνης λιμώττοντας, καὶ μονονοχὶ κινδυνεύσαν-
τας ν' ἀποθάνωσι τῆς πείνης, ἐὰν μὴ ἡ εὐγε-
νὴς πρωτοβουλία ἰδιωτῶν, ὅπως καὶ ἡ εὐγενὴς
πρωτοβουλία ἰδιωτῶν διὰ τοὺς κατοίκους τῆς
Κουτσούφλιανης, ἐὰν μὴ συνέτρεχεν ἡ εὐγενὴς
πρωτοβουλία τοῦ Μπαϊρακτάρη καὶ τοῦ Τζαβέλα,
οὔτινες δίσκον περιήγαγον ἀνὰ τὰς τάξεις τῶν
εὐγενῶν ἀξιωματικῶν. Διὰ δίσκου συνέλεξαν τὰ
σιτία δι' ὀλίγας ἡμέρας, ἀλλ' ἤδη τὰ συλλε-
γένητα ἐξηγλήθησαν: τὰ σιτία ἐξέλιπον καὶ οἱ
νέοι Σουλῶται λιμώττουσι!

Τοιοῦτον, ὦ Ἕλληνας βουλευταί, τὸ θέμα, ἐπὶ
τοῦ ὁποῦ βραχὺν τὸν λόγον ἔφερα. Εἶνε τὸ
θέμα ἄξιον τῆς ημετέρας προσοχῆς. Διὰ τοὺς
πεσόντας ἀγῆρας εἴη ἡ μνήμη, ἀλλὰ διὰ τοὺς
ἐπιζώντας τίς δύναται νὰ μὴ αἰσθανθῇ τὸ αἴ-
σθημα τοῦ καθήκοντος, τὸ ὁποῖον αἰσθάνομαι τὴν
στιγμὴν αὐτὴν καὶ ὀρεῖται πᾶς Ἕλληνας; Καὶ
ὕψνω τὴν φωνὴν ἐνταῦθα ἐπὶ τοῦ θέματος καὶ
ἐκεῖτω, ἵνα ἡ Βουλὴ ἐγείρῃ ἐπίσημον φωνὴν
πρὸς τὴν ἐλληνικὴν πολιτείαν, ὅπως δοθῇ ἐπὶ
τέλους ἄρτος: ὅπως ταχύτερον ἢ φροντίς ληφθῇ
περὶ τοῦ συνοικισμοῦ καὶ τῆς ἀποκαταστάσεως
τῶν ἀνδρῶν τούτων: ὅπως σώσωμεν, κύριοι,
τούτους μὲν ἐκ τῆς πείνης, τὴν δὲ ἐλληνικὴν
πολιτείαν ἐκ τοῦ οὐνείδους, ὅτι ἀφῆκε τοὺς ἀπο-
γόνους τοῦ Σουλίου ἄνευ ἄρτου: καὶ ἵνα μὴ λε-
χθῇ, ὅτι συνεπλήρωσεν ἡ ἐλληνικὴ Κυβέρνησις

τὸ ἔργον τῶν Γκέκῃδων διὰ τοῦ λιμοῦ καὶ ὅτι
ἀφῆθη ἐκ τοῦ φραγάνου τῶν τουρκικῶν ὁρδῶν
ὥλετο ἐκ τῆς ἀστοργίας τῆς ἐλληνικῆς πατρίδος!
(Διήγησις. Χειροκροτήματα.)

ΔΙΑΦΟΡΑ

Ἀφῆκοντο ἐξ Ἀλεξανδρείας καὶ ἀνεχώρησαν εἰς
Δολιανὰ οἱ κ. κ. Θεμ. Μελανίδης. Ἀλκιβ. Μελανί-
δης καὶ Ἀριστ. Διακόπουλος.

— Ἀφίκετο ἐκ Τσαρπλινῶν καὶ ἀνεχώρησεν εἰς
Κωνσταντινούπολιν ὁ ἱεροδιάκονος κ. Ἀποστολὸς Πα-
παδόπουλος.

— Ἀνεχώρησεν εἰς Τσαρπλινὰ τοῦ Παγωνίου ὁ
κ. Φίλιππος Φίλιος μετὰ τῶν υἱῶν τοῦ Κωνσταντί-
νου καὶ Γεωργίου.

— Τοὺς ἐξ Ἰωαννίνων καταγομένους καλλίστους
νέους Δημ. Ζαρκαλὴν καὶ Γεωργ. Μόσχον δόντας τὰς
διδασκαλικὰς αὐτῶν ἐξετάσεις ἐνώπιον τῆς Ἀπομελείας
τῶν καθηγητῶν τῆς Ἱατρικῆς Σχολῆς καὶ ἀξιωθέντας
τοῦ ἐπιζήλου βεθμοῦ «ἀλίαν καλῶς» ἐπαξίως τῆς ἐμ-
βοιῆς αὐτῶν μελέτης συγχάριον ἐκ καρδίας εὐχόμεναι
δ' ὁμοίως ἐπιτυχίαν καὶ εἰς τὰς πρακτικὰς.

1. Κό ν ι α ρ η ς

Προσκαλοῦνται οἱ ἐξ Ἡπείρου Ἀλβανοὶ καὶ ὅσοι
ἐκ τῶν ἐγγχωρίων τοιούτων βούλονται, τὴν ἐρχομένην
Κυριακὴν 27 τρέχοντος καὶ 5 μ. μ. εἰς τὸ καφενεῖον
τῶν Παρισίων παρὰ τὴν Ομόνοϊαν, προκειμένου νὰ
ἀνακοινωῇ αὐτοῖς σπουδαῖον τι.

Ο προσκαλὼν

Ἄθ. Ἰωαννέδης

διδάκτωρ τῆς ἱατρικῆς Ἀλβανός

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ Δ. ΖΑΛΟΚΩΣΤΑΣ Ἱατρός

Παθολογικὰ καὶ παιδικὰ νοσήματα

Δέχεται ἀσθενεῖς ἐν τῇ ὑπ' ἀριθμὸν 16 Α γω-
νιαίᾳ αἰκίᾳ τοῦ ἐπὶ τῶν ὁδῶν Βουλῆς καὶ
Νικοδῆμου.

8-9 π. μ. 2-3 1) 2 μ. μ.

Ο ΠΟΛΕΜΟΣ ΕΝ ΗΠΕΙΡΩ

Ἐκθεσις τοῦ συνταγματάρχου κ. Α.
Στρατοῦ ἐνεργήσαντος ἀνακρίσεις
διὰ τὰ ἀτυχήματα τῆς Ἡπείρου

(Ἰδε συνέχεια εἰς προηγούμενον)

Τοιαῦτα ἦσαν ἀκριβῶς αἱ ἐπιθετικαὶ σκέψεις
τοῦ Ἀρχηγείου Ἡπείρου καὶ ὁδηγίαι, ἃς ἂν
ἐξωνυχίσῃ τις θὰ εὕρῃ εἰς πολλὰ ἀνεκτελέστους·
διότι οὐ μόνον δὲν ἐγνώριζον ποῦ ἔχουν τοπο-
θετηθῇ τὰ σώματα καὶ τοὺς λόγους τῶν, ὅπερ
ἀποδεικνύεται ἀνωτέρω διὰ τὸ 3ον τῶν εὐζώνων
οὔτινος εἰς λόγος ἀπὸ τῆς 28ης Φεβρουαρίου
ἦτο εἰς Πράμαντα καὶ τὸ Ἐπιτελεῖον τὸν ἡλ-
πίζεν εἰς Κοροδῆμον καὶ Πουρνάρι, ἀλλὰ καὶ
ἄνευ συναινέσεως ἐσκέφθησαν νὰ προσβάλλωσι διὰ
δύο λόγων καὶ καταλάβωσι τὴν γέφυραν Ἀρ-
της, ἣν ὑπεστήριζον πλέον ἢ ἐν Τάγμα Τούρ-
κων καὶ νὰ ἐπιτεθῶσι διερχόμενοι τὸν Ἀραχθὸν
εἰς φανταστικούς πόρους κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκεί-
νην τῆς διαλύσεως τῶν χιόνων συνήθως καὶ τῆς
πολυουμβρίας τῆς ἐφετεινῆς μετὰ τριῶν μόνον λό-
γων τοῦ 3 τάγματος τοῦ 6ου Συντάγματος, τῇ
ὑποστηρίξει τεσσάρων λόγων, ἐκ τοῦ 3ου τῶν
εὐζώνων, τοῦ 10ου καὶ 12 Συνταγμάτων ἐναν-
τίον τῆς ἐν Βλαχέρνᾳ, Γρεμενίτῃ καὶ Ἰμαρέτ
τουρκικῶν δυνάμεων ἐξ ὁκτὼ ταγμάτων τοῦλά-
χιστον. Αὐτὸ τοῦτο διὰ τὸ δεύτερον τμήμα
(Καλεντίνη) ὅπερ μετὰ μεγίστης δυσχερείας θὰ
διήρχετο τὸν ποταμὸν διὰ πόρων καὶ συάμα δὲν
ἠδύναντο πέντε λόγοι νὰ κατισχύσωσιν ἔστω
καὶ ὁμοίως ἐχθρική δυνάμεις πρὸς κατάληψιν
τῶν ἰσχυρῶν στενῶν Ἀδαρίτης, ἵνα κατέλθω-
σιν εἰς Κουμουτζάδες. Αὐτὰ δυνατόν νὰ εἶδον
ἐν οὐνείῳ οὐχὶ ὅμως ἐν τῇ πραγματικότητι.
Πρὸς δὲ χάριν συντομίας, ἀσύνετος καταδείκνυται
ἡ ἐν ταῖς ὁδηγίαις ἐνέργεια τοῦ 9ου Πεζικοῦ
Συντάγματος, οὔτινος τὰ δύο τάγματα ἀντὶ ἐκ
διαφορετικῶν θέσεων τὸν ποταμὸν διερχόμενα
νὰ χωρήσω συγκεντρωτικῶς πρὸς ἑνωσιν, ἐλάμ-
βανον ἐκκεντρον διεύθυνσιν ὅπως εὐκολώτερον
συντριβῶσιν, ἂν οἱ Τούρκοι μεταξὺ Νεοχωρίου
καὶ Κερματίες εἶχον ἐν σύνταγμα Πεζικοῦ καὶ
τὸ κυριώτερον ὡς ἐφεδρεία ἐτάσσεται μία διλο-

χία ἤτοι λόχος δι' ἕκαστον χωροῦν πρὸς τὸν
ἐχθρὸν τάγμα, ἐνῶ εἶχον τὸν φόβον ὅτι ἐν Σα-
λαῶρᾳ ὑπῆρχε δύναμις τουρκική.

Εὐτυχῶς ἡ καλὴ τύχη δὲν ἀφῆκε νὰ ἐφαρ-
μοσθῇ καθ' ὅλα τὰ μέρη τοῦ τὸ σχέδιον τοῦτο
ἀπὸ τῆς 7ης Ἀπριλίου. Αἱ ἐπιθετικαὶ σκέψεις
τοῦ Ἀρχηγείου προέβαινον μέχρι Σαλαῶρας—
Χαλικιάδες—Χανοπούλου, πέραν τῶν ὁποίων
ἔπρεπεν ὁ συνταγματάρχης Γκολφινόπουλος νὰ
περιμένῃ νέας ὁδηγίας. Τοῦτ' αὐτὸ δὲ καὶ ὁ
ἀντισυνταγματάρχης Δράκος.

Ποῦ ἡ ἐνέργεια τοῦ ἀπολίσκου τοῦ Ἀμβρα-
κικοῦ κόλπου, τοῦ πυροβολείου Κεφάλι—Πανα-
γίας καὶ τοῦ ἐν Βονίτῃ καὶ Ἀκτίῳ τάγματος;

Εἶδομεν προγενεστέρως τίνι τρόπῳ ἀνεσχημα-
τίσθη τὸ Ἀρχηγεῖον τοῦ ἐν Ἡπείρῳ στρατοῦ
καὶ τὸ ἐπιτελεῖον τοῦ μετὰ τὸν ὀργανισμόν τῆς
Μεραρχίας Ἀρχηγείου καὶ πῶς ὁ συνταγματάρ-
χης Μίνος κατέσχεν τὴν θέσιν τοῦ Ὑπαρχηγού,
εἴτα τὴν τοῦ Μεραρχοῦ καὶ τελευταῖον τὴν τοῦ
Ἀρχηγοῦ ἀπὸ τῆς 6ης Μαρτίου διοικῶν πρὸς
δὲ τὸ προσωπικὸν τοῦ Ἀρχηγείου.

Εἰς πάντα τὰ ἔθνη ὑφίσταται Σῶμα Γενι-
κῶν Ἐπιτελῶν δι' ὃ ἀπειδῶς δαπανῶσιν, οὐχὶ
βέβαια διὰ τὴν ὠρίαν στολὴν του, ἀλλὰ πρὸς
κάλλιστον καταρτισμὸν του. Τοῦτο ἐν πᾶσι τοῖς
ἔθνεσι διττὴν ἐκτελεῖ ὑπηρεσίαν: πρῶτον τὴν
Κεντρικὴν παρὰ τῷ Γενικῷ Ἐπιτελεῖῳ, ἀνε-
ξαρτήτῳ ὅλως τῇ ὑπηρεσίᾳ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν
Στρατιωτικῶν εἰς τὸν Γερμανικὸν στρατόν, συν-
δεδεμένῳ δὲ ταύτῃ καθ' ὅλα τὰ ἄλλα ἔθνη, καὶ
δεύτερον τὴν τῶν Μεραρχιῶν, σωμάτων στρατοῦ
κτλ. Κατὰ τὴν δευτέραν ταύτην κατηγορίαν οἱ
στρατηγοὶ καὶ διοικηταὶ τοὺς ἐπιτελάρχας καὶ
λοιποὺς ἀξιωματικούς ἔχουσιν ἐν εἰρήνῃ ὅλον
τὸν καιρὸν καὶ τῆς εὐκαιρίας νὰ ἀναγνωρίσωσι
κατὰ τε τὴν ἱκανότητα καὶ τὸν χαρακτήρα, ὁ-
στικὴ δὲ εὐρίσκουσιν τινα ἀσυνεβήσαστον δὲν δυ-
σκολεύονται νὰ τὸν ἀντικαστήσωσιν. Οὕτως ὑ-
πάρχει πλήρης γνωριμία καὶ ἀρμονία μεταξύ
Στρατηγῶν, Ἐπιτελάρχου καὶ λοιπῶν ἀξιωμα-
τικῶν ἡ μικρὰ δὲ προσθήκη, ἥτις γίνεται εἰς
τὰ Ἐπιτελεῖα ἐν καιρῷ πολέμου δὲν ἔχει
πλέον ἐπίδρασιν.

Ἀλλὰ παρ' ἡμῖν; Οὐδὲν τούτων. Διὰ τὸ
σῶμα τῶν Γενικῶν Ἐπιτελῶν ἀπὸ τῆς καταρ-

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΑΤΜΟΠΛΟΪΑ

ΤΖΩΝ ΜΑΚ-ΔΟΥΛΛ καὶ ΒΑΡΒΟΥΡ

Δρομολόγιον ἐξωτερικῶν γραμμῶν
ἐκ Πειραιῶς.

Ἀναχωρήσεις ἐκ Πειραιῶς.

Τρίτην (Μεσημβρίαν) διὰ Χανιά Ρέθυμνον καὶ
Ἡρακλείου.

» (ὥρ 3 μ. μ.) διὰ Δαρδανέλια Κ) καὶ
Πύργον (Βουλγαρίας)

» (ὥρ 7 μ. μ.) διὰ Βῶλον καὶ Θεσσαλο-
νίκην.

» (ὥρ 7 μ. μ.) διὰ Πάτρας κ. τ. λ. καὶ
Ἀγίου 40.

Τετάρτην (ὥρ. 8 μ. μ.) διὰ Κόρινθον κτλ. Πρέ-
βειαν, Σαλαῶραν.

Πέμπτην (ὥρ. 8 μ. μ.) διὰ Κόρινθον κτλ. Πρέ-
βειαν, Σαλαῶραν.

Παρασκευὴν (7 μ. μ.) διὰ Βῶλον καὶ Θεσσα-
λονίκην.

Σάββατον (ὥρ. 8 π. μ.) διὰ Πάτρας Κέρκυραν
καὶ Ἀγίου 40.

Ἀφίξεις ἐξ Ἀγίων 40 εἰς Πειραιᾶ.

Τρίτην πρωὶ καὶ Παρασκευὴν ἀπόγευμα.

ΣΗΜ. Οἱ Ἡπειρώται συμφέρον ἔχοντες
νὰ ὑποστηρίξωμεν τὴν ἑταιρίαν ταύτην, ἀπὸ
συνέσεως τὴν πατρίδα μας διὰ τῶν ἀτμοπλοϊ-
κῶν γραμμῶν ἐξυπηρετουσῶν τακτικώτατα τὴν
συγκοινωνίαν τῆς Ἡπείρου μὲ ὅλα τὰ μέρη, ὅ-
που οἱ Ἡπειρώται ταξιδεύουσι. Συμφέρον δὲ
ἰδιαιτέρως μέγιστον ἔχουσι οἱ δι' Ἀγίου
40 ταξιδεύοντες καὶ δὲν ἀμφεβάλλομεν, ὅτι
θὰ ὑποστηρίξωσι τὴν ἑταιρίαν ταύτην προθυ-
μώτατα.

γῆσεώς του κατὰ τὸ 1880—1881 ἥμισυ ἐσκέ-
φθησαν ἡ μᾶλλον παντάπασιν, οἱ ὑπουργοὶ τῶν
Στρατιωτικῶν ὅπως ἀνασυστήσωσιν αὐτό. Καὶ
ἂν ποτὲ παρουσιάσθῃ ἐν τῇ Βουλῇ κατὰ τι παρ
ὑπουργοῦ, εἰδότος τὸ πρὸς τὸν στρατὸν καθήκον
του, οἱ μὴ δυνάμενοι νὰ εἰσέλθωσιν εἰς τὸ Σῶμα
τοῦτο, ἐπολέμησαν αὐτό, ἐκθύμως παραχωροῦν-
τες διὰ τοῦ τύπου καὶ ἐν τῇ Βουλῇ, ὥσπερ τὸ
ὅλον τοῦ Σώματος τῶν ἀξιωματικῶν νὰ κατεῖ-
χε τὰ προσόντα, ἅτινα πρέπει νὰ περιβάλλωσι
τὸν ἀξιωματικὸν τῶν Γενικῶν Ἐπιτελῶν, δι' ὃν
τόσον ἐπασχολοῦνται αἱ Κυβερνήσεις ἐν τῇ ἀλ-
λοδαπῇ. Εἶνε δὲ βέβαιον ὅτι οἱ μὴ δυνάμενοι
νὰ εἰσέλθωσιν εἰσὶν οἱ ὑπαίτιοι τῆς καταργή-
σεώς του.

Καὶ ἔκτοτε ἡτύχησε ὁ στρατὸς μας νὰ ἴδῃ
Ἐπιτελάρχας, ὡς ἐνθυμούμαι, τοὺς ἀποστρά-
τους ἤδη, καὶ ὑποστρατήγους τότε ὡς συνταγ-
ματάρχας, διότι ὁ ἀρμόδιος ὑπουργὸς δὲν ἐγνώ-
ριζε πῶς ἄλλως νὰ τὸν οἰκονομήσῃ.

Ὅθεν ἐν ταῖς ἐπιστρατεύσεσιν, εἰκὴ καὶ ὡς
ἐτυχ, διορίζετο τὸ προσωπικὸν τῶν Ἀρχηγείων
ὅτε μὲν ἐξ εὐνοσυμένων τῶν ὑπουργῶν, ἄλλοτε
δὲ ἐκ καταδικωμένων, κατ' ἐξαίρεσιν δὲ ἐκ
προσώπων τῆς ἐμπιστοσύνης τοῦ Ἀρχηγοῦ. Εἰς
Ἀρχηγὸς ἐρχόμενος τὸ πρῶτον εἰς συνάφειαν
πρὸς τὸ ὑπ' αὐτὸ διορισθὲν προσωπικὸν μὴ τῆς
ἐκλογῆς του, πρέπει νὰ εἴνε πολὺ ἀγέρογος
ὅπως ἐπιβάλλῃ τὴν ἀρμονίαν καθότι τότε τὰ ὄρ-
γανά του ταῦτα, ἐκόντα ἄκοντα ἐργάζονται τῇ
ὑπαγορεύσει καὶ ταῖς ὁδημίαις του. Ἀλλὰ καὶ
τότε ἀκόμη ὑπάρχει κίνδυνος διότι τίς ἀρχη-
γὸς ἔχει ἐν κρίσει τοῖς περιστάσεσι καὶ δὲ ἐν πολ-
έμῳ τὸν καιρὸν νὰ κατέρχεται εἰς λεπτομερείας
καὶ νὰ ὑπαγορεύῃ τὰς διαταγὰς πορείας ἢ ἀ-
σφαλείας. Διὰ τοῦτο παρ' ἡμῖν δεόν νὰ τεθῇ
ὡς κανὼν ὁ ἀρχηγὸς νὰ ἐκλέγῃ τὸν ἐπιτελάρχην
του καὶ λοιπὸν προσωπικόν, διὰ νὰ γνωρίζῃ τὴν
ἀξίαν ἐκάστου καὶ τὸν χαρακτήρα καὶ κατέχῃ
χάριν τῆς ὑπηρεσίας τοῦ στρατεύματός του τὴν
ἀγάπην καὶ τὴν συμπάθειαν. Ἡ κοινὴ σύμπνοια
κάνει θαύματα.

(ἀκολουθεῖ)